

การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

Using the Contemporary Economics Activity Set for Mahachulalongkornrajavidyalaya University Students, Nakhon Phanom Buddhist College

ณลิน ควครุ^{1*}

¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, วิทยาลัยสงฆ์นครพนม, ประเทศไทย

Nalin Kounkroo¹

¹Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Phanom Buddhist College, Thailand

✉: nalinkk@gmail.com

(*Author Corresponding Email)

Received: 29 September 2025; Revised: 10 October 2025; Accepted: 24 March 2026

© The Author(s) 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย 2. หาประสิทธิภาพ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตหลังการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 เลือกโดยวิธีเจาะจง จำนวน 33 คน เครื่องมือ คือชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิต และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย E_1/E_2 เท่ากับ 76.00/83.33 ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ซึ่งให้เห็นว่าชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยของนิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนว่าชุดกิจกรรมมีผลต่อการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยของนิสิตอย่างชัดเจน 3. ความพึงพอใจของนิสิต ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก หัวข้อที่นิสิตพึงพอใจสูงสุด สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การจัดกิจกรรมเหมาะสมทั้งเวลาและสถานที่ การเรียนรู้และเข้าใจการดำเนินธุรกิจที่มีความยั่งยืน

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรม, เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย

Abstract

This research aimed to 1. develop a set of contemporary economics activities, 2. find the efficiency and compare the academic achievement, and 3. study the satisfaction of students after using the set of contemporary economics activities for students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Phanom Buddhist College. The sample group consisted of 33 students studying at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Phanom Buddhist College, in the second semester of 2024, selected using a purposive

sampling method. The instruments were a set of contemporary economics activities for students and a satisfaction questionnaire. The research results found that 1. The efficiency of the E₁/E₂ contemporary economics activity package was 76.00/83.33, which was close to the standard criteria of 80/80, indicating that the activity package could effectively develop students' knowledge of contemporary economics. 2. In terms of academic achievement, the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at a statistical level of .05, reflecting that the activity set had a clear effect on students' development of knowledge and understanding of contemporary economics. 3. In terms of student satisfaction, the overall level of satisfaction was at a high level. The topics that students were most satisfied with were being able to apply their knowledge and skills to benefit others, organizing activities appropriately both in terms of time and place, and learning and understanding sustainable business operations.

Keyword: Activity set, contemporary economics

1. บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งจากการพัฒนาเทคโนโลยี การเปิดการค้าเสรี และการเคลื่อนไหวของทุนและแรงงานระหว่างประเทศ นิสิตในมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยที่ลึกซึ้ง และต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์เศรษฐกิจที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศ และเป็นสถาบันหลักที่มีบทบาทชี้นำสังคม สร้างสรรค์นวัตกรรม แก้ไขปัญหาด้วยวิชาการ และปัญญา ตามพันธกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติ 4 ประการ คือ 1) การผลิตบัณฑิต 2) การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ 3) การให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อเป็นที่พึ่งของสังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) งานวิจัยชิ้นนี้ได้มุ่งเน้นศึกษาในพันธกิจด้านที่สำคัญที่สุด คือการผลิตบัณฑิต เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และเป็นพันธกิจที่สำคัญยิ่งในศตวรรษที่ 21 ของสถาบันอุดมศึกษา บัณฑิตจึงควรได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมมากที่สุด

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้กำหนดความรู้ ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยทั่วไป อย่างน้อยต้องมีความรู้ความสามารถ ดังนี้ 1) ความรู้ที่ครอบคลุมสอดคล้อง และเป็นระบบในสาขาวิชาที่ศึกษา เข้าใจในทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง 2) ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ 3) ความสามารถในการค้นหาการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน 4) หลักสูตรวิชาชีพต้องมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้น ๆ และ 5) หลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่าง ๆ ในสาขาวิชานั้น (ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2559) หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ในหลายมหาวิทยาลัยยังคงเน้นการเรียนการสอนในรูปแบบบรรยาย ซึ่งอาจทำให้นิสิตขาดโอกาสในการเชื่อมโยงความรู้ทฤษฎีกับสถานการณ์เศรษฐกิจจริงในปัจจุบัน นอกจากนี้ นิสิตจำนวนมากยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม การขาดการฝึกฝนทักษะเหล่านี้ทำให้นิสิตบางคนประสบปัญหาในการ

เข้าสู่ตลาดแรงงานที่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถในการปรับตัวและเข้าใจปัญหาเศรษฐกิจที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ด้วยเหตุที่ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นปัญหาทางสังคม ย่อมจะแยกออกจากภาวะแวดล้อม และ ความเชื่อไม่ได้ การพิจารณาทั้งสองสิ่งพร้อมกันจะช่วยให้สามารถอธิบายเหตุการณ์ และปัญหา ที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการใช้เทคนิคในการพิจารณาปัญหาทางเศรษฐกิจจึงต้องสนใจภาวะแวดล้อม และความเชื่อควบคู่กันไป ด้วย เพื่อให้การพิจารณานั้นถูกต้องตามความเป็นจริง ความสัมพันธ์ของวิชาเศรษฐศาสตร์ จึงมีความเกี่ยวพัน แนบแน่นกับศาสตร์สาขาอื่น ขึ้นอยู่กับแนวความเชื่อ และวิถีวิเคราะห์ที่ก่อตัวขึ้นในลัทธิเศรษฐกิจนั้น ๆ มิได้ หมายความว่า จะเกี่ยวพันกับทุกสาขาอย่างลึกซึ้ง แต่เป็นการเลือกมาใช้อธิบายโดยเจ้าลัทธิ สาขาที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยปรัชญา ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา เป็นต้น (วสันต์ ภูวภัทรพร) ในขณะที่เศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด ทั้งในระดับบุคคล สังคม และประเทศ การศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์จึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำ ความเข้าใจกลไกการทำงานของเศรษฐกิจ การบริหารธุรกิจ การจัดการภาครัฐ และนโยบายทางเศรษฐกิจ ซึ่งมี ผลกระทบต่อชีวิตของผู้คนอย่างมาก การเรียนรู้ในห้องเรียนแบบดั้งเดิมที่เน้นการท่องจำทฤษฎี และหลักการ เพียงอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้นิสิตสามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ในการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยที่ เน้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การอภิปรายกรณีศึกษา และการลงมือปฏิบัติจริงจึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วย เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการนำความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ไปใช้ในชีวิตจริงของนิสิต (จิตตะวัน ชนะกุล, 2559)

การเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนิสิตในมหาวิทยาลัย เพราะ เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยครอบคลุมถึงปัญหา และแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน เช่น ภาวะ เศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ ความไม่เท่าเทียมทางเศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน และการเติบโตของ เทคโนโลยีทางการเงิน การเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ช่วยให้นิสิตเข้าใจสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว รวมถึงเตรียมความพร้อมให้สามารถปรับตัว และรับมือกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่ซับซ้อนในชีวิต จริงได้ เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยเป็นวิชาที่เชื่อมโยงทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ การศึกษาวิชานี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกเศรษฐกิจ แต่ยังพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเผชิญกับโลกในยุคที่ซับซ้อนและ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข, 2567) เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยจึงศึกษาประเด็นที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งเศรษฐกิจจุลภาค เศรษฐกิจมหภาค และประเด็นใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน การพัฒนานิสิต ให้มีความรู้เท่าทัน และสามารถปรับตัวได้ในกระแสความเปลี่ยนแปลงแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญใน ฐานะที่นิสิตจะต้องใช้ชีวิต และพัฒนาทักษะชีวิตให้สามารถบริหารจัดการชีวิตสู่อิสระ ภาพทางการเงิน การมี ทักษะ ความรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย จะช่วยให้สามารถใช้ชีวิตอย่างรู้เท่าทันทุนนิยม มีภูมิคุ้มกันการ หลอกลวงทางการเงิน สร้างช่องทางการเติบโตทางการเงินส่วนบุคคล สร้างวินัยการออม และการลงทุน อัน เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิตที่ไม่ขัดสน หากเกิดการพัฒนาความรู้ และทักษะเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย อย่างต่อเนื่อง จะส่งผลถึงครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยรวม เกิดการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศได้

(จตุพล สังกะเสน, 2563) เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยช่วยให้เราเข้าใจกลไกทางเศรษฐกิจ ปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางแก้ไข เช่น ปัญหาโลกาภิวัตน์ ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย มีความสำคัญต่อทั้งบุคคลและสังคมในหลายแง่มุม เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยช่วยให้เราตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสำหรับหลายอาชีพ เช่น ธุรกิจ การเงิน การบัญชี การตลาด และที่สำคัญ เศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ

การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยจึงเป็นการตอบสนองต่อปัญหานี้ โดยการนำกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและประสบการณ์จริงมาปรับใช้ในการเรียนการสอน จะช่วยให้นิสิตมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นในด้านเศรษฐศาสตร์ สามารถเชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์กับสถานการณ์ปัจจุบันได้ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยมีความสำคัญในการเรียนการสอน ช่วยให้นิสิตสามารถนำความรู้ทางทฤษฎีที่ได้เรียนในชั้นเรียนมาปรับใช้กับสถานการณ์เศรษฐกิจในชีวิตจริง ผ่านการวิเคราะห์กรณีศึกษา การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการทำกิจกรรมเชิงปฏิบัติ สิ่งนี้ช่วยให้นิสิตเห็นภาพรวมของวิธีการทำงานของเศรษฐกิจในโลกจริงและพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น ช่วยกระตุ้นให้นิสิตมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น เน้นการทำงานร่วมกันในกลุ่ม การอภิปราย การคิดวิเคราะห์ และการประเมินสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตได้ฝึกฝนทักษะทางวิชาชีพและพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต เช่น การคิดเชิงวิพากษ์ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญในโลกของการทำงานที่มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ชุดกิจกรรมช่วยให้นิสิตเข้าใจปัญหาเศรษฐกิจที่ซับซ้อนในปัจจุบัน เช่น ภาวะเงินเฟ้อ ความไม่เท่าเทียมทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงด้านแรงงาน หรือการพัฒนาที่ยั่งยืน กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นิสิตเห็นความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกจริง การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยจึงเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มคุณภาพการศึกษาของนิสิต โดยช่วยให้นิสิตสามารถเรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพจากการศึกษาวิจัยของ อุกฤษฏ์ สุวรรณ (2567) และภทริดา เรือนเหลือ (2560) ซึ่งต่างก็ใช้ชุดกิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน พบว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับมาก

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม มีพันธกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ แต่ยังคงขาดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะสามารถส่งเสริมคุณภาพของนิสิต และการแก้ปัญหาของสังคม อันเนื่องมาจากการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมความรู้ และทักษะเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาดังกล่าว สามารถพัฒนาการเรียนการสอนสู่ความเป็นเลิศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ส่งผลต่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

2.2 เพื่อหาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตหลังการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีขั้นตอนดังนี้ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อน และหลังการทดลอง (one-group pretest-posttest design)

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2567 จำนวน 220 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2567 เลือกโดยวิธีเจาะจง (ร้อยละ 15 ของประชากร) จำนวน 33 คน (วารุ เฟิงส์วส์ดี, 2551.)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้สร้างเครื่องมือ คือ

3.2.1 ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิต จำนวน 10 กิจกรรม รวมระยะเวลา 10 ชั่วโมง ในแต่ละกิจกรรมประกอบไปด้วยเนื้อหาของกิจกรรม วัตถุประสงค์ สื่อที่ใช้ วิธีการทำกิจกรรม การวัดผล แบบทดสอบก่อน และหลังทำกิจกรรม (pretest-posttest) ได้นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.66 ถึง 1.00 จากนั้นผู้วิจัยได้นำกิจกรรมไปทดลองใช้ (Try Out) กับ นิสิตคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ได้ให้นิสิตทำแบบทดสอบ แล้วทำการวิเคราะห์คะแนนพบว่าแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกทั้งหมด 0.62 จำแนกดี จากนั้นนำกิจกรรมมาปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาจัดพิมพ์ และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 แบบสอบถามแสดงความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม จำนวน 11 ข้อซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมี

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้องตามเนื้อหา และ ภาษาที่ใช้ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.66 -1.0. ใช้ได้ นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.88 นำแบบสอบถามมาปรับปรุง ตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาจัดพิมพ์ และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อไป

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองในวิทยาลัยสงฆ์นครพนม จำนวน 33 คน นำแบบประเมินก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบก่อนการทำกิจกรรม (Pretest) กับผู้เข้าร่วมกลุ่มทดลอง หลังจากดำเนินการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ (post-test) กับกลุ่มทดลอง โดยนำแบบทดสอบไปใช้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูล ประสิทธิภาพ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ศึกษาความพึงพอใจ การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต่อไป

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 วิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของของการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อน และหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบ t-test for dependent Samples

3.2.5 จริยธรรมการวิจัย การวิจัยเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ได้แจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ ระยะเวลา และผลของการวิจัย ว่าจะไม่มีการกระทบต่อการเรียน และการใช้ชีวิตด้านอื่นๆ จะไม่มีการนำเสนอผลการวิจัยโดยเปิดเผยต่อบุคคล แต่จะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม เกณฑ์คัดเข้าคือสามารถร่วมกิจกรรมได้จนเสร็จสิ้น เกณฑ์คัดออกคือไม่สามารถอยู่ร่วมกิจกรรมจนเสร็จสิ้นได้ และสามารถถอนตัวจากการทำกิจกรรมได้ทุกเมื่อโดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล ได้รับรองจริยธรรมการวิจัยจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รหัสขอเสนอการวิจัย MCU RS 800767188 หมายเลขใบรับรอง ว.798/2567 ตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม 2567

4. ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช

วิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนาชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนมแล้ว ได้นำไปทดลองซึ่งมีผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำใบงานระหว่างเรียนเท่ากับ 23 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.00 แสดงว่า $E_1 = 76.00$ และค่าประสิทธิภาพหลังจากการจัดกิจกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 25 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงว่า $E_2 = 83.33$ สรุปได้ว่า $E_1/E_2 = 76.00/83.33$ เป็นไปตามเกณฑ์ตั้งไว้ว่า $E_1/E_2 = 80/80$

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ปรากฏผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1. แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	P-Value
ก่อนเรียน	33	14	1.80	2.33**	.000
หลังเรียน	33	25	1.79		

**ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 การทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 คะแนน และ 25.00 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังทำกิจกรรมของนิสิตสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ความพึงพอใจของนิสิตหลังการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม พบว่า มีผลการประเมินความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.70) เมื่อเปรียบเทียบกับจากมากไปหาน้อย สามารถนำความรู้ทักษะที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.78) การจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมทั้งเวลา สถานที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.50) ได้เรียนรู้และเข้าใจการดำเนินธุรกิจที่มีความยั่งยืน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.80) วิทยากรสื่อสารชัดเจนตรงประเด็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77) ได้เรียนรู้และเข้าใจการเป็นผู้ประกอบการที่ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.50) เนื้อหา กิจกรรมมีความเหมาะสมเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.87) ได้เรียนรู้และเข้าใจเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.78) การทำกิจกรรมกลุ่มมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.66) ได้เรียนรู้และเข้าใจการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.50) และ ใช้สื่อและกรณีตัวอย่างที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

5. อภิปรายผล

5.1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำใบงานระหว่างเรียน และหลังเรียน $E_1/E_2 = 76.00/83.33$ เป็นไปตามเกณฑ์ตั้งไว้ว่า $E_1/E_2 = 80/80$ ทั้งนี้มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม 2.40 และ 1.79 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าด้วยขนาดของกลุ่มทดลองจำนวน 33 คน มีความแตกต่างกันทางด้านสาขาวิชา ชั้นปี และความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรมดังกล่าว แต่ด้วยชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้ทำกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมได้ สอดคล้องกับ ภัทริดา เรือนเหลือ (2560) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการสอนสาระเศรษฐศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชาอุทิศ (จันทาอนุสรณ์) กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ชุดกิจกรรมประกอบการสอนสาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ $E_1 = 81.08$ $E_2 = 82.12$ เป็นไปตามเกณฑ์ คือ 80/80 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมประกอบการสอน สาระเศรษฐศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมประกอบการสอนสาระเศรษฐศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมประกอบการสอน สาระเศรษฐศาสตร์ ในระดับมาก

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม คะแนนสอบหลังทำกิจกรรมของนิสิตสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ อุกฤษฏ์ สุวรรณ (2567) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้ชุดกิจกรรม 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เป็นการวิจัยแบบทดลองประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 จำนวน 42 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลอง คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 8 จำนวน 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ควบคุม คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษา 2) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้ชุดกิจกรรม 3) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.73 การวิเคราะห์ผลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพนวัตกรรมการทดสอบค่าที (t-test for Independent sample)

5.3 ความพึงพอใจของนิสิตหลังการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม มีผลการประเมินความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สกนธวัฒน์ และกมลชนก (2562) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทางเศรษฐศาสตร์โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบฉกฉวยเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้การเงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทางเศรษฐศาสตร์โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบฉกฉวยเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้การเงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการสำคัญ ได้แก่ (1) การมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการนำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ (2) การกำหนดฉากทัศน์ที่สัมพันธ์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือใกล้เคียงชีวิตจริงที่จูงใจให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการคิดที่หลากหลาย (3) การมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดเพื่อแก้ปัญหาและการตัดสินใจโดยไม่ถูกตัดสินว่าถูกหรือผิด และ (4) การให้นักเรียนได้เรียนรู้จากความผิดพลาดในการตัดสินใจ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้มีเนื้อหาครอบคลุมความรู้ทางการเงินและความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วยกิจกรรมจำนวน 11 กิจกรรม เรียงลำดับกิจกรรมตามหลักการวางแผนและจัดการการเงิน แต่ละกิจกรรมมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นรับประสบการณ์ (2) ขั้นแสดงบทบาทสมมติ (3) ขั้นเผชิญภาวะวิกฤต และ (4) ขั้นสะท้อนผล มีการวัดและประเมินผลของกิจกรรมโดยใช้แบบวัดความฉลาดรู้การเงิน สมุดบันทึกการเรียนรู้ และการสะสมคะแนนโบนัสทางการเงิน เมื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก

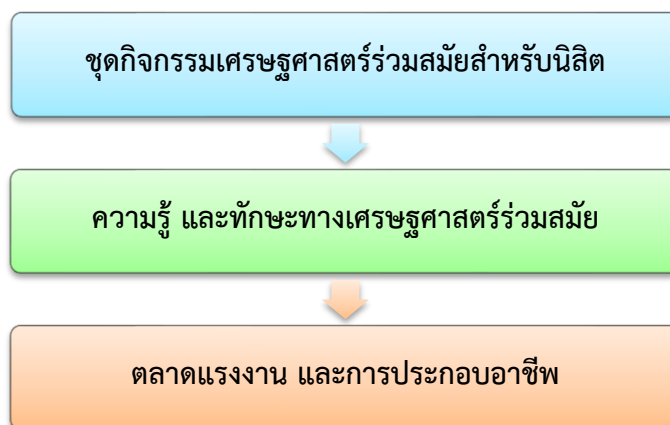
6. องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สรุปองค์ความรู้จากการวิจัยเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ได้ดังนี้

การสอนเศรษฐศาสตร์ในหลายมหาวิทยาลัยยังเน้นทฤษฎีเชิงบรรยาย นิสิตจึงขาดโอกาสเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริง ส่งผลต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ขณะเดียวกันเศรษฐศาสตร์ก็เกี่ยวพันกับศาสตร์อื่น ๆ และเป็นพื้นฐานสำคัญในการแก้ปัญหาสังคม ดังนั้นการพัฒนาชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การอภิปราย และกรณีศึกษา จึงมีความสำคัญต่อการสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการปรับใช้ในชีวิตจริง ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย ใกล้เคียงกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยของนิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนว่าชุดกิจกรรมมีผลต่อการพัฒนาความรู้ และความเข้าใจในเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยของนิสิตอย่างชัดเจน ด้านความพึงพอใจของนิสิต ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก หัวข้อที่นิสิตพึงพอใจสูงสุด สามารถนำความรู้ และทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การจัดกิจกรรมเหมาะสมทั้งเวลา และสถานที่ การเรียนรู้ และเข้าใจการดำเนินธุรกิจที่มีความยั่งยืน การวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของนิสิตในด้านเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยอย่างมีนัยสำคัญ และยังส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในระดับสูง นิสิตสามารถนำความรู้ และทักษะไป

ปรับใช้ในชีวิต และการประกอบอาชีพได้จริง ชุดกิจกรรมดังกล่าวจึงเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในบริบทการเรียนการสอนในอนาคต

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้เป็นรูปแบบแผนภาพชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิต เพื่อทำความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ต่อยอด ประยุกต์ใช้ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1. รูปแบบชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิต

7. ข้อเสนอแนะ

1. เชิงนโยบาย การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ สามารถนำกิจกรรมมาช่วยเสริมการเรียน เพื่อให้การเรียนน่าสนใจขึ้นได้ จึงกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนการสอนให้สามารถยืดหยุ่นตามบริบทของรายวิชา กำหนดเนื้อหาให้ทันสมัย และเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

2. เชิงปฏิบัติการ การใช้ชุดกิจกรรมเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม มีประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรม สามารถประยุกต์ใช้ชุดกิจกรรมนี้กับรายวิชาอื่นๆ ได้

3. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยการใช้ชุดกิจกรรมในรายวิชาอื่นๆ ที่เน้นเนื้อหาทฤษฎี และการปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเกิดความพึงพอใจ

เอกสารอ้างอิง

กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2567, 1 มีนาคม). ข้อมูลกองกิจการนิสิต.

https://stud.mcu.ac.th/?page_id=1215

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางการปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

จตุพล ส้างวังเลาว์. (2563). การประยุกต์แนวคิดการรู้ทางเศรษฐกิจในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 22(3), 325-335.

- ชิตตะวัน ชนะกุล. (2559). การศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา. *วารสารราชพฤกษ์*, 14(1), 44–52.
- ภัทริดา เรือนเหลือ. (2560). ผลการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการสอนสาระเศรษฐศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชาอุทิศ (จันทาบนุสรณ์) กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช). <https://ir.stou.ac.th/bitstream/123456789/11428/1/157834.pdf>
- วสันต์ ภูวภัทรพร. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบคำบรรยาย ECO 2104 ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ. (2559). รายงานผลโครงการการพัฒนาหลักสูตรทักษะชีวิตและงานอาชีพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่: เชียงใหม่.
- สกนธ์วัฒน์, กมลชนก. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทางเศรษฐศาสตร์โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบฉากทัศน์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้การเงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/9813>
- สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข. (2567). *เศรษฐศาสตร์การพัฒนาศูนย์ใหม่*. คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุกฤษฏ์ สุวรรณ, และ อรุณช ลิ้มศิริ. (2567). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. *Journal of Modern Learning Development*, 9(8), 420-433.